

Czi Słofznizy pak, kotšiz schelake Bohor-
schowanje naczinja a šo nočzedža jako Kšche-
szijenjo sadžeržecž, budža šwoju Schtrafu
namafacž, uiz jeno tudy na Semi, ale tež
we tamnym Žiwenu, kajž ton Knes tudy
praji: Czi kotšiz neprawje czinja, bu-
dža do žehliwej Bezny czišneni, džež
budže Bucžje a Subow Kšhipenje.
Ale czi Prawi budža šo jako Sšton-
zo šwjecžicž we šwojeho Wotža
Kraleštwi. Matth. 8, 12. 1 Kor. 15, 45.

Na tu Schtundu dyrbja czi Bohabojasni
ladacž, a šo teho Bohorschowanja dla ne-
staracž, kotremuž wobaracž nemoža. Nočze
ton najweczi Thel prawje czinicž, da nech jo
wostaji. My šo možemy Bohu džakowacž,
šo tola njekotš to Sšlowo horjewošmu, te-
mušamemu pošluschni šu, a šo pošjepšchuja.

Tak da je to to Wobšanknenje teho džen-
šnišeho Szenja: Šo tež beš Kšche-
szijanami, džež to prawe dobre
Sšymjo, to Sšlowo Bože, we do-
brej Semi a Koli ležži, tola schu-
džom šli, bešbožni Ludžo a Kšche-
szijenjo namafani budža. Nichto tež
šo netreba škroblicž, to hinaf šezinicž. Pšche-
tož Krystus praji, šo czi Šli budža beš tymi
Pobožnymi namješcheni wostacž hač do šu-
dneho Dnja, tedom dyrbja woni pšches tych
Jandželow wot nich rosdžjeleni byčž, wot
naš Šlowekow šo to nedyrbi štacž. Schtuž
pak šo na to škroblicž sechze, ton budže jo
hofsche šezinicž, a štym Nerjadom tež tu do-
bru Pščenju wutorhacž aby podteptacž.

III. Kšecžemu namafa šo dwoje Pra-
ščenje, to prjene je: Hač ta Žyrkej
šwoju Moz može wuwješ a tych šamych, kot-
šiz we šhawnych Bohorschowanjach ležža,
šŽyrkwe wušanknyčž? Šo druhe: Hač
ta šwjatna Wošnosž šWecžom tym Ke-
zarjam wobaracž dyrbi?

Na to prjene Praščenje je to to Wot-

molwenje: Šej Žyrkwi neje tajka Moz
tudy we tym Szeniu wšata, tych Dže-
šchnikow šŽyrkwe wušanknyčž: Pšchetož
ton Knes ryczi wot tajkeho Wutorhanja,
kotrež šo pšches Wecž stane, dyž budže tym
Štym to Žiwenje wšate. Njetk pak ta Žyr-
kej aby předarški Šamt newedže ton Wecž,
ale šchtož won czini, to stane šo jeno pšches
Sšlowo. Šehodla jeli šo czi Dješchnizy ru-
nje šŽyrkwe wušankneni budža, da jich tola
ta Žyrkej sašo horjewošme, dyž woni šo wo-
bročža a Radu pytaju.

Šehodla prajachu czi štari Bucžerjo pra-
wje wot teho: Dy bydžišche Matthej jako
hiščeže Žlonik bje, Pawol, jako hiščeže
tych Kšcheszijanow pšchesžehašche, ton Mor-
dar na Kšchizu šmolom we šwojej Słofzi
namješzi pšchijeczi a jako Słofznizy, kajžž
tež wopravdži bjechu, moreni a škonzowa-
ni byli, da bydžišche tež ta Pščenja, kotraž
potom, jako šo wobročžili bjechu, šnich šha-
džesche, šobu wutorhana byla. Ale tak ne-
dyrbi šrošemene byčž, šo by ta Žyrkej tych
Šlych šWecžom moricž dyrbjala. Wušan-
knyčž može jich, jako Bohanow, šo bychu
šPošnacžu šwojich Dječow vřchiššli a šo
pošjepšchowali, drusy pak pšches jich Šerem-
pel wubudženi byli, a šo pšched Dječami
pašli.

Šaj, prajišch ty, cžohodla neczinja tež tak
šPaduchami, šWordaremi a šdrubimi, šo
jo pšchi tym Wušanknenju newostaja, ale
šchtrašuja jich šmolom vřches Wobišcherja,
won by mol njekotry šžeržany byčž, kotryž
hewak beš Wšery we šwojich Dječach wu-
mre? Na to wotmolwju: Tudy dyrbišch
derje wopomnicž, šo ton Knes ryczi wot teho
Kraleštwia Božeho, we tym dyrbi tak
hicž, šo Wecž treba neje, dokelž by hewak
Pščenja štym Nerjadom wutorhana byla.

Ale we šwjatnym Kraleštwi je Boh drubu
Pšchikasnju dal, ta ma šo tak: Schtuž